

Podatek od zysków wojennych a dochody z lasów.

Na mocy Cesarskiego Rozporządzenia z d. 16. kwietnia 1916 r. Dz. u. p. nr. 103 ustanowiony został osobny podatek od zysków wojennych (Kriegsgewinnsteuer), któremu podlegają wszystkie zwyżki w dochodach, osiągniętych w latach 1914, 1915 i 1916, ponad dochód z r. 1913. Wyłania się zatem kwestya, czy pozorne dochody, uzyskane ze sprzedaży materiału leżącego w lasach, lub ze sprzedaży drzewostanów spalonych, wreszcie dochody ze sprzedaży dokonanej dla umożliwienia odbudowy spalonych majątków, również podatkowi temu podlegają.

Dla wyjaśnienia tych wątpliwości wystosował Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego do c. k. Namiestnictwa pismo następującej treści:

Do Wysokiego c. k. Namiestnictwa w Białej.

Z pośród wszystkich kategorii posiadania poniosła większa własność ziemska, w czasie toczącej się obecnie wojny, najdotkliwsze bezsprzecznie straty.

Wypadki wojenne, jak: ustawiczne bitwy, przemarsze wojsk i cofanie się armii nieprzyjacielskiej, pozostawiły za sobą spalone dwory i folwarki, zniszczone młyny i gorzelnie, wycięte lub spalone lasy. Inwentarz żywy i martwy uległ również zniszczeniu, lub rekwizycjom, a wskutek tego wielkie przestrzenie łąnów dworskich leżą odłogiem, lub są tylko niedostatecznie uprawione.

Ten nad wyraz smutny a zresztą zbyt dobrze i powszechnie znany stan większej własności polskiej przedstawia rozpaczliwe wprost na przyszłość widoki i groźne niebezpieczeństwo zubożenia, nie tylko dla samych posiadaczy większej i średniej własności, ale także dla całego kraju i państwa.

Podczas pokoju, w każdym trudnym położeniu, źródłem pomocy dla właściciela był zawsze las; stanowił on pewnego rodzaju fundusz rezerwowy, który zapewniał ratunek w krytycznej chwili. W obecnym czasie, gdy zachodzi gwałtowna potrzeba większych wkładów dla odbudowy zniszczonych majątków, uruchomienie kapitału, tkwiącego w drzewostanach, (o ile nie są zniszczone) mogłoby stanowić również poważną a skuteczną pomoc i przyspieszyć znacznie akcję ratunkową.

Większe wyręby lasów będą w wielu miejscach nawet konieczne, ze względu na samo gospodarstwo lasowe, a mianowicie do cięcia przypaść muszą znaczne przestrzenie drzewostanów iglastych, nadwreżonych ogniem, lub przerzedzonych wyrębywaniem materiału, potrzebnego do budowli wojennych. Drzewostany bowiem takie, staną się niewątpliwie miejscem rozwoju korników, zagrażających innym przylegającym lasom.

W każdym razie, zająć może łatwo wypadek, że właściciel lasu w jednym roku zmuszony będzie względami wyżej przytoczonymi do zwiększenia swych poborów z lasu, znacznie ponad normę wskazaną planem gospodarczym, a tem samem ponad normę z roku 1913.

Gotówka, uzyskana ze sprzedaży wyciętych drzewostanów, mogłaby, jak wyżej wykazano, stanowić wydatne źródło pomocy w akcji ratunkowej i znacznie przyspieszyć odbudowę kraju, gdyby nie zachodziła poważna obawa, wielokrotnie już wyrażana ze strony właścicieli lasów, że pozorne dochody, wywołane koniecznością, będą w znacznej części uszczuplone przez podatek od zysków wojennych.

Na postawie bowiem Ces. Rozporz. z dnia 16. kwietnia r. 1916 Dz. u. p. nr. 103 podlegają wszystkie zwyżki w dochodach, osiągniętych w latach 1914, 1915 i 1916, ponad dochód z roku 1913 osobnemu podatkowi od zysków wojennych (Kriegsgewinnsteuer).

Gdyby zatem zwyżka dochodów z lasu, ponad normę z roku 1913 przeznaczona do odbudowy zniszczonych majątków, lub uzyskana ze sprzedaży drzewostanów, których wycięcie stanowiło poniekąd konieczność gospodarczą, podlegała również podatkowi od zysków wojennych, natenczas to ważne źródło pomocy byłoby poważnie zakwestyonowane. Wedle skali podatkowej (§ 13. pow. rozp.) wynosi n. p. podatek od zwyżki dochodów, wynoszącej 100.000 do 500.000 kor. 35%. W takim razie więcej niż trzecia część dochodu poszłaby na opłacenie podatków, a właściwy cel przedsięwziętej sprzedaży, t. j. odbudowa zniszczonego majątku, doznałby poważnego uszczerbku.

Ze strony wielu właścicieli lasów wyrażono zdanie, że w takim razie zaniechają stanowczo wszelkich większych wyrębów lasu i zmuszeni będą, uszkodzone i usychające drzewostany pozostawić ich losowi, z wielkim niebezpieczeństwem dla gospodarstwa lasowego i ze szkodą dla odbudowy kraju, która w takim razie dozna małego opóźnienia.

Zwracamy się zatem do Wysokiego c. k. Namiestnictwa z prośbą, o przedłożenie wyrażonych powyżej wątpliwości Wysokiemu Ministerstwu rolnictwa i finansów, w celu wyjaśnienia, ewentualnie o wyjednanie, aby zwyżki dochodów, osiągnięte przez znaczniejsze wyręby lasu w celu umożliwienia odbudowy zniszczonych majątków, nie podciągano pod kategorię z y s k ó w w o j e n n y c h, co tem więcej jest uzasadnione, że poborów tych niepodobna uważać jako dochód w ścisłym tego słowa znacze-

niu, gdyż są one właściwie tylko wycofaniem części kapitału, tkwiącego w drzewostanach.

W końcu pozwalamy sobie zwrócić uwagę na § 29 wymienionego wyżej Rozporządzenia, wedle którego Wysocki Rząd jest upoważniony do wydawania rozporządzeń, łagodzących obciążenie podatkiem wojennym.

Akcyę tę poparł również Wydział krajowy następującym pismem:

Wydział krajowy, Biała, d. 15. lipca 1916. LW. 85145.

Do c. k. Namiestnictwa w Białej.

Podaniem z dnia 6. b. m. L. 3343, przedstawił Komitet c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego konieczność wyłączenia dochodu z wyrębu lasu z pod pojęcia zysków wojennych opodatkowanych cesarskim rozporządzeniem z dnia 16. kwietnia 1916 r. Nr. 103 Dz. u. p.

Ponieważ wyręb lasu jest i w czasach normalnych realizacją dochodu gruntowego za szereg lat, przez który podatek był opłacany, jakkolwiek dochodu żadnego nie było, ponieważ obecnie większe wyręby spowodowane są koniecznością bądźto z powodu uszkodzenia danych przestrzeni przez zdarzenia wojenne, bądź z powodu niemożności uzyskania gotówki na odbudowę zniszczonych wojną gospodarstw, ponieważ zatem wyręby lasu w tych wypadkach przedstawiają się, jako przymusowa realizacja majątku nieruchomego na gotówkę, przeto uznając w całej pełni słuszność motywów przytoczonych przez Komitet c. k. galic. Towarzystwa Gospodarskiego, Wydział krajowy prosi:

C. k. Namiestnictwo raczy wyjednać na podstawie § 29 ces. rozp. z d. 16. kwietnia 1916 Nr. 103 Dz. ust. państw. wyłączenie tego rodzaju dochodu od opodatkowania w charakterze zysku wojennego.

Należy się spodziewać, że sprawiedliwe ze wszechmiar dążenie do uwolnienia wojennych dochodów z lasu od obowiązku opłacania podatku od zysków wojennych uwieńczone zostanie pomyślnym skutkiem.